

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 54T/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125012161
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Bartalská
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1125012161.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Bartalskou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.07.2025 v Bratislave takto

rozhodol:

Obžalovaný: G. T., narodený XX.XX.XXXX v E. F., trvale bytom G. , t. č. vo väzbe ÚVV a ÚVTOS
V. od 11.12.2024

sa uznáva vinným, že

po vzájomnej predchádzajúcej dohode medzi doposiaľ neznámou osobou ženského pohlavia a G. T. zameranej na vykonanie podvodného protiprávneho konania doposiaľ neznáma osobou ženského pohlavia dňa 11.12.2024 v čase 0 11:22 h z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX telefonicky kontaktovala na pevnú linku č. XX/XXXXXXXXX O. X., narodenú v roku XXXX (ďalej len ako „poškodená“), ktorá sa v tom čase nachádzala v byte na adrese M. ulica XXXXX/XX v V., pričom využijúc vek poškodenej, s ohľadom na ktorý bol daný predpoklad v ľahšej manipulovateľnosti či horšom úsudku poškodenej na prezentované skutočnosti, čo bol jeden z motivujúcich faktorov na spáchanie daného trestného činu, neznáma osoba ženského pohlavia napriek vedomosti o nepravdivosti telefonicky oznamovaných skutočnosti poškodenej uviedla, že je zo silničnej polície, resp. štátneho zastupiteľstva a syn poškodenej mal ťažkú autonehodu - na prechode zrazil 10 ročného chlapca, ktorý je v ohrození života a syn poškodenej môže ísť do väzenia, resp. syna môžu prepustiť na kauciu vo výške 35.000,- eur, následne neznáma osoba ženského pohlavia požiadala poškodenú o poskytnutie telefónneho čísla na jej mobilné zariadenie, ktoré jej poškodená poskytla, v dôsledku čoho neznáma osoba ženského pohlavia zavolała na telefónne číslo poškodenej XXXX XXX XXX, pričom ju ďalej inštruovala, aby urýchlene zabezpečila finančné prostriedky, pričom nakoľko poškodená nemala doma žiadne cennosti, dostavila sa za účelom zabezpečenia finančnej hotovosti v zmysle inštruktáže neznámej osoby ženského pohlavia na pobočku Slovenskej sporiteľne, a. s. situovanú v priestoroch OC Nivy, Mlynské nivy 5/A, Bratislava, v ktorej vybrala z bankového účtu č. F XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného na osobu L. X. - manžel poškodenej hotovosť vo výške 10.000,- eur, počas toho bola zo strany neznámej osoby ženského pohlavia opakovane telefonicky inštruovaná, aby nikomu neuvádzala, za akým účelom vyberá tieto finančné prostriedky, následne sa poškodená na základe telefonických inštrukcií pešo dostavila na Plátennícku ulicu v Bratislave, kde v zmysle požiadavky neznámej osoby ženského pohlavia položila na zem pod strom modrú obálku s logom Slovenskej sporiteľne s finančnou hotovosťou vo výške 10.000,- eur a opustila dané miesto, pričom pri odchode sa nemala obzerať smerom späť, čo aj vykonala, pričom bezprostredne po tom sa na miesto, kde bola položená vyššie uvedená obálka, dostavil G. T., ktorý pohyb poškodenej po Plátenníckej ulici v Bratislave a príľahlých uliciach už pred položením obálky na zem poškodenou nasledoval vedomý si práve prebiehajúceho podvodného konania na úkor poškodenej a jazdiac pri tom v motorovom vozidle značky Škoda Fabia, EČV: V BS, ktoré si G. T. využijúc stratený občiansky preukaz na meno P. G. prenajal dňa 11.12.2024 0 12:01 h, pričom v momente, keď sa poškodená vzdialila z miesta, kde položila obálku s finančnými prostriedkami, obvinený odparkoval predmetné motorové vozidlo v bezprostrednej blízkosti tohto miesta na Valchárskej ulici, prešiel pešo na Plátennícku ulicu, kde zo zeme zodvihol obálku s hotovosťou a následne sa vybral späť k vozidlu

smerom k Valchárskej ulici v Bratislave, čím takto G. T. spolu s doposiaľ neznámou osobou ženského pohlavia spôsobili poškodenú škodu vo výške 10.000,- eur,

teda

spoločným konaním s inou osobou na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchal

zločin podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa 221 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 odsek 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.07.2025 súd umožnil obžalovanému G. T. urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a), b), c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a bol poučený v súlade s § 257 odsek 5 až 8 Trestného poriadku, že ak urobí vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, nepopretie spáchania skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Obžalovaný G. T. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe a svoje konanie ľutuje.

Na otázky samosudkyne podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, či:

- rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
 - bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby,
 - rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
 - bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin, ktorý mu je kladený za vinu
 - dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin,
- odpovedal zhodne „áno.“

Stanoviskom prokurátora a obhajcu bolo, že navrhujú prijať vyhlásenie obžalovaného.

Súd v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná sa iba dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Na predmetnom hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy a to uznesenie o vrátení finančných prostriedkov KR PZ OKP sp.zn. ČVS: M.-XXX/X-VYS -BA-XXXX zo dňa 17.01.2025, správy na obžalovaného a to jeho odpis registra trestov, výpis z evidencie priestupkov a listinný dôkaz predložený obžalovaným ohľadne prijatia do zamestnania.

Z uznesenia KR PZ OKP sp.zn. ČVS: M.-XXX/X-VYS-BA-XXXX zo dňa 17.01.2025 vyplýva, že hotovosť vo výške 10 000 € - 100 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100 € bola vrátená vlastníkovi poškodenej O. X..

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento doposiaľ bol trinásťkrát súdne trestaný a to naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/15/2024 zo dňa 23.07.2024 právoplatným toho istého dňa, a to pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1500 € a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pričom peňažný trest zaplatil dňa 17.09.2024. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky 6 mesiacov. Z odpisu registra trestov obžalovaného tiež vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/9/2014 zo dňa 04.04.2014, právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bol vo výroku o treste zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.07.2013 sp.zn. 2T/38/2013 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29.02.2012 sp.zn. 4T/95/2011. V predmetnej veci bol odsúdený podmienčne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2 Pp 5/2018 a bola mu určená skúšobná doba na 18 mesiacov s tým, že dňa 12.07.2024 sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ jedenkrát priestupkovo prejednávaný a to pre dopravný priestupok zo dňa 02.11.2019.

Súd sa oboznámil i s listinným dôkazom, ktorý založil na hlavnom pojednávaní obžalovaný prostredníctvom obhajcu a z ktorého vyplýva, že spoločnosť ABW STAV, s.r.o., so sídlom Mliečno 461, Šamorín, prejavuje záujem o zamestnanie pána G. T. po jeho prepustení s tým, že menovaný bude prijatý do pracovného pomeru na pozíciu stavebný pomocník s predpokladaným nástupom do zamestnania po jeho prepustení a pracovný pomer bude uzatvorený na dobu určitú v zmysle Zákonníka práce.

Obžalovaný G. T. predložil na hlavnom pojednávaní prostredníctvom svojho obhajcu aj listinný dôkaz-spolupráca pri objasnení trestného činu, o ktorej sa aj vyjadril s tým, že do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol meno osoby ktorá ho poslala pre predmetné peniaze s tým, že táto osoba žije v Nemecku a zároveň z podania vyplýva, že by priamo usvedčil organizátorov trestných činov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd u obžalovaného prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život a možnosti jeho nápravy a prevýchovy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona). U obžalovaného neprevažoval pomer ani poľahčujúcich ani priťažujúcich okolností, pričom poľahčujúcou okolnosťou u neho bolo, že spáchanie trestnej činnosti priznal a túto oľutoval (§ 36 písmeno l) Tr. zák.) a priťažujúcou okolnosťou u neho bolo, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m) Tr. zák.). U obžalovaného musel súd brať do úvahy i tú skutočnosť, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil zločinu (zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.) a to vo veci, v ktorej bol aj právoplatne odsúdený tak, ako súd už vyššie uviedol a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/9/2014 zo dňa 04.04.2014, právoplatným toho istého dňa. Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. U obžalovaného G. T. bola základná trestná sadzba pri paragrafe 221 ods. 3 Tr. zák. vo výmere od 2 do 8 rokov a táto sa zvyšovala o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) a takto upravená trestná sadzba je od 4 do 8 rokov. Zároveň súd, ale postupoval aj podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona podľa ktorého pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch

uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako 20 rokov. Z uvedeného vyplýva, že po upravení trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. v trvaní od 4 roky do 8 rokov, súd túto znížil o jednu tretinu podľa citovaného ustanovenia - § 39 ods. 5 Tr. zák. Súd s poukazom na uvedené mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v tomto prípade od 2 rokov 8 mesiacov až do 8 rokov.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd uložil obžalovanému s použitím §38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a zároveň § 39 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a to vo výmere 3 roky a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd v súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému poukazuje na postoj obžalovaného k prejednávanej veci, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti, ako aj predloženie listinných dôkazov v súvislosti so spoluprácou obžalovaného a prísľubom do zamestnania.

Trest, ktorý súd uloží páchatelovi má v sebe spojiť jednak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k samotnému páchatelovi a jednak moment výchovného pôsobenia na spoločnosť ako takú. Trestnú represiu a prevenciu je potrebné ponímať v každom individuálnom prípade vyvážené. Prípadné povýšenie momentu trestnej represie by malo za následok exemplárne potrestanie páchatela, čo by bolo v hrubom rozpore s účelom trestu vymedzenom v § 34 Trestného zákona.

Podľa názoru súdu takto uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest u obžalovaného môže splniť svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, tak aj generálnej prevencie, zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom a vytvoriť podmienky pre jeho výchovu, aby viedol riadny život a mohol sa po výkone trestu zaradiť do spoločnosti.

O škode v predmetnej veci súd nerozhodoval, nakoľko finančné prostriedky vo výške 10 000,- €, ako súd už vyššie uviedol boli poškodenej O. X. vrátené.

S poukazom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.